

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

„SZABADSÁG ÉS DEMOKRÁCIA”

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESSZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

A ROSSZ VISZONY

Rossz az a viszony, amelyben az amerikai elnök mindent elvesz, amit akar! – mondta a miniszterelnök. Melyik, melyik? Hát az angol! Apró szépséghiba, hogy valójában Hugh Grant mondja az Igazából szerelem című filmben az amerikai elnöknek. A filmbeli kormányfőt Tony Blair-ről mintázták, aki – most ne lepődj meg – akár mondhatta is e szavakat.

A magyar miniszterelnök tudja, hogy rossz a magyar-amerikai viszony, mert az USA mindent elvesz, amit akar. A különbség az, hogy Orbán nem vágja ezt Obama szemébe. Nagyon nem is lenne mikor, mert amerikai elnök a rendszerváltás óta csak egyszer járt nálunk. Az ifjabb Bush csinált egy kis amerikai show-műsort a Gellért-hegyen, 2006-ban.

Az amerikaiak kedvencei a szocliberális kormányok voltak. Gyurcsányt 2005-ben hivatalosan is fogadták a Fehér Házban. Orbánnak ezt a kegyet mind a mai napig nem sikerült megkapnia. Az amerikaiaknak egyébként tök mindegy, hogy ki a miniszterelnök, csak csinálja azt, amit az USA elvár tőle. Ebbe beletartozik, hogy hűségesen követni kell az amerikai vezetést minden amerikai kalandba, legyen az Jugoszlávia, Irak, Koszovó, Afganisztán vagy éppenséggel Szíria. Ja, és még valami. Az antiszemitizmusnak még a gyanúja sem merülhet fel. A Gyurcsány-kormányral szemben a magyarországi zsidóközösségnek nem is voltak kifogásai. Nyilván megvolt rá az okuk.

Orbán 2001 óta gyanús az amerikaiak szemében. 2001 szeptemberében, az emlékezetes New York-i terrortámadás

után Csurka István – aki akkoriban a MIÉP elnökeként az ügyeletes szélső-jobboldali mumus szerepét játszotta – az alábbiakat mondta: „Mély részvéttel vagyunk az ártatlan áldozatok iránt, és az anyagi pusztulás is megdöbbentő, azonban a felelősséget természetesen az amerikai globalista politikának is viselnie kell, mert mindez nem ártatlanul érte az Egyesült Államokat.”

Orbán nem küldött rendőröket Csurkáért, nem húzatta karóba, sőt, még csak el sem határolódott tőle. Orbán egy perc alatt rossz fiú lett az amerikai vezetés szemében.

Ha azt hiszed, hogy amerikai jóváhagyás nélkül Magyarországon bárki is lehet miniszterelnök, akkor nem ezen a bolygón élsz. Orbánt nem csípték az amerikaiak 2010-ben sem, de áldásukat adták rá. Orbán volt ugyanis az egyetlen, aki a válság ellenére képes volt a tömegeket féken tartani. Gondold csak el, mi lett volna, ha a magyar dolgozók 2010-ben nem csak az MSZP-t és az SZDSZ-t zavarják el, hanem a tőkés rendszer ellen lépnek fel!

Az amerikaiak nyilván megmagyarázták szocliberális barátaiknak, hogy nyugi, nem kell megijedni; nehéz, de egy-két évet el lehet viselni a hatalmon kívül is. Orbán összekapja egy kicsit, amit ti összebarmoltatok, aztán visszahozunk benneteket!

Orbán tudta, hogy Magyarországnak sok mindenben át kell alakulnia, ha helyt akar állni egy olyan világban, amikor a keresztény civilizációk, az EU és az USA állnak élet-halál harcban a nem-keresztény civilizációkkal, Kínával, az iszlám világgal. Orbán azt is tudta, hogy a közösségi társadalom eszméje nem tűnt

el. Amíg a világ tőkésekre és dolgozókra oszlik, soha nem lehet tudni, hogy mikor győznek a dolgozó tömegek.

Az ölebe hullott kétharmados parlamenti többség birtokában Orbán úgy gondolta, hogy mindent megtehet, és az amerikaiak tolerálni fogják, mert ők is érzékelik a civilizációs háborút és a kommunista rendszer visszatérésének a veszélyét. Amerika azonban egyiket sem vette elég komolyan. A NATO chicagói csúcsertekezletén másról sem volt szó, csak arról, hogy az USA a világ ura, és azt csinálnak, amit akarnak. Vagyis: mindenki álljon be a sorba!

Orbán nem tudta meggyőzni az amerikaiakat. Hiába vállalt újabb küldetést Afganisztánban, hiába szolgálta ki az amerikaiakat Líbiában, ez az USA-nak kevés. Az amerikaiak a szocliberális rendszert akarják visszahozni. Őket tekintik az IMF-USA-EU hármas által igényelt liberális politika biztosítékának. A kérdés, hogy pontosan kit és hogyan kell visszacsempészni a magyar politikába.

Orbán közben elveszíti mindazt, amire támaszkodhatna az USA-val szemben. A gazdasági fellendülés nem jött be, csak még nem akarják bevallani. A tömegek egyre elégedetlenebbek, csak a kormány még képes féken tartani őket. Kérdés, hogy meddig? A szocialista múlt elleni kampány, a polgári szabadságjogok korlátozása olaj a tűzre.

A külpolitikai ellensúlyokból nem sok jött össze. A magyar kormány fél az oroszok mellé állni, a felemáságból pedig az oroszok nem kérnek. Kína irányában nagyot lépett a magyar vezetés, és ezt Kína honorálta is. Elsősorú embereit küldte ide. Amerikának azonban ez sem tetszik. Kérdés, hogy az Orbán-kormány tud-e, akar-e ellenállni ennek a nyomásnak? A szomszédok irányába folytatott nacionalista külpolitika – ami mögött valójában nincs erő – pedig tovább rontja helyzetünket a térség nálunknál sikeresebb országai, Románia, Szlovákia, Lengyelország között.

HÉT BŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. A Nemzetgazdasági Minisztérium nekiment a GKI-nek, mert szerintük hemzseg a rosszindulatú ferdítésekől a gazdaságkutató legfrissebb elemzése. A GKI Gazdaságkutató Zrt. legfrissebb elemzése szerint az év első öt hónapjában 3,7 százalékkal csökkent a reálkereset az előző év azonos időszakához viszonyítva, a foglalkoztatottak létszámcsökkenése miatt a vásárlóerő pedig 4,4 százalékkal esett vissza.

Munkáspárt: Nem tisztünk megítélni, elfogult-e a GKI vagy sem. Az viszont biztos, hogy az ország lakói a saját bőrükön érzik a munkanélküliség, az egykulcsos SZJA és az ÁFA-emelés hatásait. Lehet, hogy Mátolcsy úr környezetében, a parlamenti bársonyszékek kényelmében nem tettek kárt a megszorító intézkedések, de javasolnánk: tessék kicsit sétálni a belvároson kívül, akár vidéken is! Lesz meglepetés.

2. Azt kívánom a románoknak is, és az itt élő magyaroknak is, hogy jó döntéseket hozzanak, például úgy, hogy nem hoznak döntést – mondta Orbán Viktor a Traian Basescu román államelnök leváltásáról kiírt népszavazással kapcsolatban a 23. Bálványosi Nyári Szabadegyetemen, ahol Európa és Magyarország gazdaságpolitikájáról is beszélt.

Munkáspárt: Miniszterelnök úr – úgy tűnik – hozzászólt, hogy az USA, az EU és az IMF büntetlenül belebeszélhet Magyarország belügyeibe. Felhívánk a figyelmet: mi nem vagyunk diktáló nagyhatalom, Románia pedig joggal nehezményezheti a kívülről jövő „sugallatokat”. A romániai magyarok pedig egyedül is remekül el tudják dönteni, mit szeretnének. Nem kell nekik ártani felelőtlen politikai nyilatkozatokkal.

3. A 110 millió forintos tartozás miatt a GDF-Suez Energia Magyarország Zrt. levélben jelezte: szerdán kikapcsolja a kiskunhalasi távhőcégét a gázszolgáltatásból. A távfűtés és melegvíz-szolgáltatás 1260 lakást, vállalkozást és intézményt érint. Gyovai István polgármester szerint a különös módon kialakított társasági rendszer előnyöket nem hozott: a távhő lakossági díja országosan a legmagasabbak közé tartozik, érdemi fejlesztések nem valósultak meg.

Munkáspárt: A téli fűtetlen iskolák után újabb példa arra, miért is nem kellett volna kiárusítani a közműveket és alapvető szolgáltatásokat a külföldi nagytőkének. Nekik az extraprofit számít, nem az, hogy az emberek élhető körülmények között lakhassanak, az intézmények elláthassák feladataikat. Ezt is meg kell változtatni! Az ember az érték, nem a pénz! Még ha a Horn-kormány és bizonyos MSZP-fejesek anno máshogy is gondolták.

4. Illegális húscsomagolóra bukkantak Kőbányán a Pest megyei állategészségügyi hatóság szakemberei hétfőn – mondta a Vidékfejlesztési Minisztérium élelmiszerlánc-felügyeletért és agrárigazgatásért felelős helyettes államtitkára. Az árut – ami az információk szerint baromfihús –, a Forma-1-es rendezvényen találták helyszíni ellenőrzés során.

Munkáspárt: Hát ennyire vagyunk kiszolgáltatott szemétkerakó. Ennyire tudnak – szó szerint is – mindent megetetni velünk. A Hungaroringen egy hamburgerért 2500, egy gyrosért 2800 forintot is elkértek. Lehet, a felárat egy kis szalmonelláért számolták...

5. A hat magyarországi szakszervezeti konföderáció vezetőivel is tárgyalt még elutazása előtt az IMF –Unió delegációja. Az érdekképviseletek nevében nyilatkozó Borsik János arról számolt be, hogy a több mint egyórás megbeszélést a nemzetközi szakemberek kezdeményezték, de abban állapodtak meg, hogy nem közöl részleteket.

Munkáspárt: A hírzárlat önmagában is sokatmondó. Mert mit akarhat az EU/IMF a szakszervezetektől? Együttműködést. Talán kevesebb joggal és pénzzel a munkavállalóknak, kicsivel – vagy sokkal – több „támogatással” a szakszervezeteknek. Vagyis a vezetőiknek. Mi másról kellene hallgatni? Tisztességes érdekvédelemről bizonyosan nem.

6. Térítésmentesen kapott Magyarország hadfelszereléseket Németországtól, a tíz teherautót és az ötszáz rohamsisakot Hende Csaba honvédelmi miniszter július 26-án, csütörtökön vette át a németországi Feldkirchenben. A használt, de jó állapotú Mercedes-Benz Unimog típusú teherautókat a honvédség híradó alakulatai használják majd, a legmodernebb típusú, új kevlársisakokat pedig az Afganisztánban szolgálatot teljesítő magyar katonák.

Munkáspárt: Még szerencse, hogy nem a teherautók újak, s a sisakok a „levetettek”. Bár a NATO-t valószínűleg az sem érdekelné. Kaptál könyöradományt, motivációt a „hű csatlós” szerepére, tehát kutya kötelességed, hogy harcolj mellettem. Teljesen mindegy, mi vagy ki a célpont, nem dolgoz, hogy gondolkozz. Teljesítsd a parancsot. Katonait és gazdaságát is. A németet is. Vagy főként azt. Pedig az egyszerűen már rosszul sült el...

7. Kilép a Jobbikból, de valószínűleg nem adja vissza európai parlamenti (EP) képviselői mandátumát Szegedi Csanád. A politikus szerint ha akarna, sem tudna most lemondani, hiszen nyári szünet van az EP-ben, így csak augusztus végén, szeptember elején dönt.

Munkáspárt: Régen olvastunk ennél szebb kamu-kifogást. Természetes, hogy nem a sokmillió havi fizetés motiválta EP-pozíciója megtartására és „gyermekének tekintett” pártja elhagyására a „mélyen hazafi” ex-Jobbikos politikust. Csak a hazaszeretet, hogy az EP-ben eddig is karizmatikus kiállításait folytathassa a magyarság érdekében... Úgy komolyan, hallott valaki róla fél szót is az elmúlt években? S azt már ne is firtassuk, hogy arról az emberről beszélünk, akit meg lehetett zsarolni azzal az információval, hogy volt zsidó felmenője... Nem kell több kommentár ennek fényében sem róla, sem az eddig általa képviselt szervezetről.

A HÁBORÚ IDEJÉN SEM ÉPÜLT ILYEN KEVÉS LAKÁS

Még a második világháború idején sem épült olyan kevés lakás Magyarországon, mint most. Az állam nem költ „ilyesmire”, de az önkormányzatok is mindössze 43 lakást építettek. Nem elírás: negyvenhárom lakás egy félév alatt.

Az idei első félévben 4463 új lakás épült, 20 százalékkal kevesebb, mint egy évvel korábban - közölte a Központi Statisztikai Hivatal (KSH). A kiadott lakásépítési engedélyek száma 17 százalékkal, 4888-ra csökkent. Az építetők körében folytatódott a vállalkozói szektor visszaszorulása, így a vállalkozások részesedése már az egyharmadot sem éri el az újlakás-beruházásokból. Az építetők kör összetételét továbbra is a természetes személyek súlyának növekedése jellemzi. Az általuk épített lakások aránya 58-ról 65 százalékra emelkedett az elmúlt év első fele óta. A vállalkozások által épített lakások aránya ugyanakkor 40-ről 32 százalékra csökkent. Budapesten, ahol korábban a vállalkozói lakásépítés meghatározó volt, most a lakások több mint felét természetes személyek építették. Országosan 2012

első félévében mindössze 43 lakás épült önkormányzati megbízásból. Az idén így 10 ezer alá eshet a felépített lakások száma, ez negyede sincs a szükségesnek tartott évi egy százalékos pótlásnak. Még az 1933-as világválság idején is több (17874) lakás épült Magyarországon, mint 2011-ben. De a világháború alatt, 1943-ban is például majdnem 27 ezer épült. A szocializmus évtizedeiben volt, hogy a százezret is elérte ez a szám.

Az elmúlt évtized közepén, amikor 40 ezernél is több lakás épült, az építőipar teljesítményének mintegy negyedét adta a lakásépítés, így annak visszaesése az építőipart is érzékenyen érinti - mondta Tolnay Tibor, az Építési Vállalkozók Országos Szakszövetségének elnöke. Az építőanyag-ipar helyzete még rosszabb, ott 70 százalékos a visszaesés.

Tolnay Tibor véleménye szerint csak a gazdaság beindulása húzhatja magával az építőipart, fordítva nem lehetséges. Az uniós támogatású projektekkal kapcsolatosan megismételte korábbi véleményét: a megkötött támogatási szerződésekben szereplő építési érték alacsonyabb az évekkal későbbi közbeszerzés áránál, így meghiúsulnak ezek a beszerzések. Emellett az építési költséget - akár a támogatást - euróban számolják. Jelenleg a 10 százalék feletti forint hitel kamatokat nem lehet kigazdálkodni a 2-3 százalékos árbevétele arányos nyereségből. A korábbi tapasztalatok szerint az építési engedélyek száma legalább 20 százalékkal kell meghaladja a használatbavételi engedélyek számát ahhoz, hogy a korábbi lakásszám maradjon. Jelenleg az arány 10 százalék alatti. A meglévő, 4,3 milliós lakásállomány évi 1 százalékos pótlásához 43 ezer lakást kellene évente építeni. ■

A BANKVILÁGOT KÉPVISELI AZ EU

Üdvözlendő a magyar kormány elkötelezettsége a további pénzügyi konszolidáció iránt – írta a Nemzetközi Valutaalap (IMF) és az Európai Unió delegációjával folytatott megbeszélésekről Brüsszelben kiadott közleményében az Európai Bizottság.

Az uniós végrehajtó testület hozzátette: döntő fontosságú lépéseket igényel még az, hogy a konvergencia-program célkitűzéseit fenntartható és kiegyensúlyozott módon teljesítsék, miként azt az EU-tagországok pénzügyminiszteri tanácsa is ajánlotta. A bizottság álláspontja szerint „ahhoz, hogy az államadósság csökkenő pályára kerüljön és a makrogazdasági stabilitás fennmaradjon, üzletbarátabb környezetre, valamint a növekedést és foglalkoztatást segítő, folytatódó szerkezeti reformokon nyugvó stabil gazdaságpolitikára és intézményes keretrendszerre van szükség”. Mit jelent ez magyarra fordítva? Megszorítást, újabb adókat. Brüsszeliül ez a következőképpen hangzik: „megkönnyíti

majd a tervezett pénzügyi kiigazítást egy jobb pénzügyi keretrendszer, ahogyan azt az uniós miniszteri tanács is ajánlotta márciusban, és szerepel a nemrégiben kiadott úgynevezett országspecifikus ajánlásokban is”.

Az IMF és az unió természetesen nem bíz semmit sem a véletlenre, biztosítékokat kér.

„A fenntarthatósággal kapcsolatos kilátásokat szintén javíthatja egy középtávú államháztartási keretrendszer, a Költségvetési Tanács elemzői hatáskörének további szélesítése, illetve további lépések a nemzeti keretekre vonatkozó uniós követelmények teljesítése felé” – azaz a kormány adjon át jogosítványokat olyan szervezetnek, amelyeket senki sem választott meg Magyarországon, azonban élvezik Brüsszel és Washington bizalmát.

A közlemény kitér arra, hogy Budapesten széleskörű tárgyalásokat folytattak a Széll Kálmán Terv

gyakorlatba iktatásában elért haladásról is, valamint arról, hogyan lehet tovább ösztönözni a szerkezeti változásokat egyebek között az adópolitika területén, valamint a munkaerő- és a termékpiacon. A középpontba a befektetésbarát adórendszert kell helyezni - véli a bizottság. Ha még mindig nem értjük, hogy mindez kinek az érdekét szolgálja, jön a kulcsmondat: az EU-testület szerint a gazdaságpolitikának el kell kerülnie a gazdaság bizonyos ágazatainak eseti alapú terhelését, és haladnia kell a bankrendszer szilárdságát visszaállító reformokkal, hogy a bankok hozzájárulhassanak a gazdasági élénküléshez.

A brüsszeli közlemény arra is kitér, hogy az Európai Bizottság azt tervezi: az IMF-fel és az Európai Központi Bankkal együttműködve „a következő időszakban” folytatja a „konstruktív tárgyalásokat” a magyar féllel az említett témákról. ■

MIT AKAR A MUNKÁSPÁRT?

- Fokozatosan szorítsuk ki a multikat a magyar gazdaságból! A multinacionális bevásárlóközpontok és más multinacionális cégek fizessenek 45 százalékos adót!
- Adóztassuk meg a magyar nagytőkét egyszeri 40 százalékos vagyoadóval és folyamatos 45 százalékos adóval!
- Teljesen államosítsuk az energiaellátást, a vízellátást, a közlekedést, hogy azok további üzemeltetése a nép, a dolgozók érdekeit szolgálja!
- Állítsuk helyre a magyar nemzeti termelést! Ennek érdekében állami tervezési központot hozunk létre, és az indítson gazdasági programokat!
- Állítsuk vissza a magyar élelmiszerellátás függetlenségét a külföldi bevásárlóközpontok ellenőrzésével, majd fokozatos bezárásával, magyar cégekkel való helyettesítésükkel, a mezőgazdaság és élelmiszeripar fejlesztésével!
- Szüntessük meg az ÁFA-t az alapvető élelmiszereknél, az oktatásban, az egészségügyben, a lakossági energiafogyasztásban, a lakosságot szolgáló építkezésekben!
- Rendeljük alá a Magyar Nemzeti Bankot az Országgyűlésnek, a kormánynak!
- Hozunk létre állami „népi bank”-ot olcsó hitelekkel, kedvező feltételekkel!
- Fejlesszünk ki olcsó, gyors, tiszta – állami tulajdonban lévő – országos és helyi tömegközlekedést a dolgozók igényei alapján!
- Szabályozzuk a föld tulajdonlását! Külföldi ne vásárolhasson földet Magyarországon! Az állam tiltsa meg a föld nem termelési célú fölvásárlását! A föld azé legyen, aki megműveli, aki mezőgazdasági célokra hasznosítja! Az állam minden eszközzel segítse elő a szövetkezetek minden típusának fejlődését!
- Teremtünk meg az emberek, és nem a tőke érdekeit szolgáló környezetvédelmet!
- Értjük el, hogy az állam biztosítsa az első munkahelyhez való jogot!
- Valósítsuk meg a 35 órás munkahetet, a napi 7 órás munkaidőt!
- A gazdaság fejlesztésének stratégiai célja új munkahelyek teremtése legyen!
- Hozunk létre a dolgozók érdekeit maradéktalanul érvényesítő munkatörvénykönyvet!
- Állítsuk vissza a nyugdíjkorhatárt a nőknél 55 évre, férfiaknál 60 évre!
- Dolgozzunk ki átfogó modern egészségügyi programot!
- Dolgozzunk ki a magyarság megőrzését szolgáló, nemzetfejlesztési programot annak érdekében, hogy minél több magyar gyerek szülessen!
- Adjunk mindenkinek alkotmányos jogot a lakáshoz, és teremtünk meg annak a feltételeit, hogy senkit se lehessen kilakoltatni!
- Értjük el, hogy a fiatalok az első lakást kedvezményesen szerezhessék meg!

A BELSŐ ELLENSÉGÜNKRŐL

Nemzetünket történelme során gyakran érte ellenséges támadás: a tatár után a török, majd a német tört hazánkra, s a támadók sorának ma sincs vége. Eddigi ellenségeink közös ismertetőjegye, hogy külső, hódító céllal támadó ellenségek voltak. Az utóbbi mintegy 25 év alatt a külső ellenséghez újfajta ellenség csatlakozott: a belső.

Felismerni őket nehezebb, mint a nyílt sisakrostéllyal, kibontott zászló alatt vonuló külső ellenséget. Nekik nemcsak zászlajuk nincsen, de hiteles jelszavuk, programjuk sem, aminek alapján fel lehetne őket ismerni. Ami alapján meg mégis felismerhetők, az eleve rossz, hiszen tetteik eleve megcáfolják a szó hitelességét.

Egyik ilyen ismertetőjegy a „nemzeti egység” szlogen unos-untalan használata a média és a kormányzat részéről. Már szinte a csapból is ez folyik, s látjuk a kínos erőfeszítéseket, amelyekkel a trianoni tragédia következményeit próbálják – 92 év után – enyhíteni. S miközben ennek érdekében összerúgják a patkót az illetékes szlovák, román hivatalos szervekkel, alighanem annak örve alatt rombolják a hazai magyaroknak már nemcsak életfeltételeit, de nemzeti öntudatát is (illetve fosztják meg szlovákiai magyarokat állampolgárságuktól).

A nemzeti öntudat egyik fő eleme múltunk dicsőséges tetteinek emléke. Ha ezt nem ápoljuk, a nemzeti öntudatot tapossuk sárba. S már ott tartunk, hogy a magyarkodás örve alatt még a nemzeti öntudat is végveszélybe került.

Mert nézzük meg, mik történnék hazánkban, napjainkban ennek kapcsán!

A múlt dicső tettei alatt egyes történelmi személyek vagy katonai egységek hőstetteit szokás érteni. Annak, hogy kit tarthatunk történelmi hősünek, van egy, a hagyományos értékrend alapján kialakult kritériuma: az, hogy a hős (legtöbbször élete feláldozásával járó, ezen áldozat veszélyének tudatában végrehajtott) tettét a nagy közösség: a nemzet érdekében hajtotta végre. Függetlenül az illető származásától, társadalmi osztályhelyzetétől, rangjától, stb. Ma sok jel mutat arra, hogy rövidtávú politikai látszatérdeknek alárendelik ezt a követelményt.

Az még nem sérti nemzeti öntudatunkat, legfeljebb a hálátlanság bélyegét üttetjük magunkra amiatt, hogy a '45-ös felszabadítási emlékműveket hagytuk – hagyták „odafent” – lebontani (nem spontán felszabadulás történt, hanem sok szovjet katona életének feláldozása árán történt felszabadítás!). Pedig azok a felszabadítók is hősök voltak, ha nem magyarok is. De miért kell Ságvári Endre, Schönherz Zoltán, Rózsa Ferenc, az antifasiszta harc többi hőségének az emlékét sárba taposni?

Miért csökkenti áldozatukat az, hogy kommunisták voltak?

De itt, úgy tűnik, másról van szó. Ha nem így lenne, alkalomként megemlékeznenek az antifasiszta harc kommunista áldozatáról. De nem emlékeznek meg, mert arra még az alkalmat is kitörölték nemzeti ünnepeink sorából. S ami még égbekiáltóbb: e pozitív hősök helyett új-régi „hősök”: a várhegyi nyilaskeresztes „kitartók” kultuszát próbálják kialakítani egyes jobbikos, félművelt csoportok a Vitézi Rend és hasonló szervezetekkel karöltve. Hitetlenkedve kapjuk fel fejünket az ilyen hírek nyomán: hogyan – a nemzeti vagyon és becsület akkori megmentői helyett azokat akarják hősökké avatni, akik a nemzeti vagyon nyugatra „mentésében” vitéztek, ártatlan embereket öltek Dunába, hajtottak haláltáborokba? Pedig ez a valóság. Aki nem hiszi, nézze meg, mi történik napjainkban, akár csak Salgótarján Fő terén is.

Salgótarján, de az ország sem bővelkedik a hadsereg nemzetvédő hadítetteiben, de volt ilyen, s a megyei város vezetősége gondoskodik arról, hogy az is kitörölődjék a salgótarjániak emlékezetéből. Az történt, hogy 1919 nyarán Salgótarján és környékének sok-sok katonája vett részt azokban a dicső harcokban, amelyek során kiűzték hazánk észak-keleti részéről az idegen betolakodókat. A harcokban sok palóc-országi katona vesztette életét, az ő áldozatuknak állít emléket Tar István szobrászművésznek (ma még talán) a Fő terén álló, művészileg is kiváló szobra. Igazi hősök voltak ők, csakhogy a város mai urai szemében tüske volt néhány megbocsáthatatlan „bűnük”: hogy nem polgári (úri) gyerekek, hanem kétkezi munkások, parasztok, meg, hogy éppen egy „szörnyű diktatúra” katonái voltak. Meg is kapják büntetésüket: elhelyezik a szobrot „méltó” helyükre – a baglyasi szoborparkba (milyen szépen hangzó név!), ahol a partizán-emlékmű is nyugszik...

Így bontják le apránként a nemzeti önbizalom utolsó védőbástyáit hazánkban. Hogy kik? Nem külső, hanem belső ellenségünk: a széthúzás pártolói.

A nagy kérdés: kinek az érdekében teszik ezt?

PETIK JÁNOS

„AKI MAGYAR, VELÜNK TART!”

56-os szlogen, de tartalmát tekintve érvényes, mióta a nacionalizmus nagy szerepet játszik ideológiai életünkben. Már, amikor megszületett, hamis, megtévesztő követelmény volt, hiszen a tőkés rend strukturáltan az osztály-ellentétekre épül. Miért kellene a munkásnak összefogni az őt kizsákmányoló tőkessel, az agrár-proletariátusnak az őt kiszípolozó földbirtokossal? Rendkívüli helyzetek természetesen lehetnek: földrengés, cunami, árvíz, járvány, tűzvész, amikor az emberi összefogás kap elsőbbséget, de ezt átmeneti jelenségnek kell tekintenünk. Amint elhárulnak a természeti csapások, helyükre kerülnek a prioritások, s a társadalmat mozgató törvényszerűségek.

Ez a jelszó nem egyéb, mint az osztálybéke meghirdetése, az osztályharc leplezése. Azt nyugodtan állíthatjuk, hogy egy osztály-ellentétekre épülő társadalomban (rabszolgatartó rendszer, feudalizmus, kapitalizmus) az alapvető antagonizmus, az első számú megosztó erő az osztályharc. Tudom, hogy a polgári teoretikusok, politikusok, történészek úgy tekintenek e szóra, mint ördög a tömjénfüstre, hirdetőit pedig hazaárulóknak, gyűjtogatóknak, békétlen kalandoroknak minősítik. Ezt a fogalmat nem Marx „találta ki”, hanem előtte már egyes (nem szocialista, vagy kommunista) ókori és reneszánsz gondolkodók: Machiavelli, Saint-Simon, Thierry is

foglalkoztak e kérdéssel. Az kétségtelen, hogy a tudományos általánosításokat Marx és Engels végezték el. Ők jutottak el a következmények felfedezéséig: osztályharc, forradalom, proletárdiktatúra. Osztályharc már akkor is volt, amikor a proletariátus még nem jelent meg a történelem színterén. A rabszolga tönkretette a gondjaira bízott szerszámokat, elpusztította a gazda állatait, vagy megszökött, végső esetben fellázadt (Spartacus). A feudalizmusban a jobbágy jussáért, a földért harcolt, hol békés, hol fegyveres eszközökkel (1514). A hűbériség utolsó szakaszában a megjelenő burzsoázia felvette a harcot az uralmához görcsösen ragaszkodó arisztokrácia ellen, mert az osztályellentétek háttérében a politikai-gazdasági hatalom és az ezzel járó kiváltságok megszerzése állt. A kapitalizmusban az ösztönös gazdasági harcok, majd a szervezkedés és az egyre tudatosabb politikai küzdelmek jelezték a tőkés-munkás ellentéteket, módszereinek fejlődését.

A burzsoázia a munkásosztállyal konfrontál, közöttük zajlik a társadalom alapvető szembenállása. Ez egyre inkább a hanyatló kapitalizmus és a leendő (jövőt képviselő) szocializmus küzdelme. És ez áll a fogalomtól is reszkető polgárság félelme mögött. A burzsoázia érdeke azt diktálja, hogy tagadja az osztályellentétek létezését, s úgy tegyen, mintha az a társadalom természetellenes állapota, aberrációja lenne. Ennélfogva azt, aki elismeri az osztályok

közötti konfliktusokat, kigúnyolja, dogmatikusnak, korszerűtlennek, tudománytalannak, sőt felforgatónak, renitenskedőnek, társadalomellenesnek kiáltja ki. A Horthy-rendszerben csak a gazdaság területén ismerték el létjogosultságát. Ezért a – bizonyos korlátok között maradó – sztrájkokat engedélyezték. A politikai megmozdulásokat üldözték, és rendőrsortűzzel torolták meg (ld. 1930. szeptember 1.).

Hitler az osztályharcot tagadta, tiltotta, s csak a fajok közötti harcot ismerte el. Mussolini az államot, a burzsoáziát és a proletariátust – az osztályharcot kiiktatandó – betelerelte a korporativizmus rendszerébe, mintha e kategóriák alapvető érdekei egybeesnének.

Ám a különböző manipulációk az objektív helyzetet mit sem változtatnak: a kizsákmányolók és kizsákmányoltak közötti ellentétek léteznek, a tőkés rend ellentmondásainak elmélyülésével egyre erősebben hatnak, mígnem elvezetnek a szocialista forradalomig.

HEGEDŰS SÁNDOR

**ÉRDEKEL,
MIT HALLGATNAK
EL ELŐLED?**

**RENDELJ MEG
A SZABADSÁGOT!**

**A SZABADSÁG MEGRENDELHETŐ
A MUNKÁSPÁRT KÖZPONTJÁBAN
ÉS ALAPSZERVEZETEINÉL,
HAVI 1000 FORINTÉRT.**

DARVAK FIGYELMEZTETNEK

1945. augusztus 6-án az amerikai hadsereg atombombát dobott Hiroshimára, majd két nap múlva Nagaszakira. A támadásnak több mint kétszázezer halottja volt. Akkor és évekkel később is számos ember halt meg, vagy lett súlyos beteg.

Sadako Sasiki két éves volt az atomtámadás idején. Tíz évre rá futóversenyre készült, mikor rosszul lett. Az orvosok leukémiát állapítottak meg nála, amit a sugárzás okozott.

Egy ősi japán legenda szerint, aki összehajtogat 1000 darumadarat, teljesülni fog egy kívánsága. Szadako élni akart, és hajtogatni kezdte a darumadarakat, egyetlen napra sem hagyva abba a munkát. 1955. október 25-ig, halála napjáig, 644 darumadarat sikerült összehajtogatnia. Atöbbit barátai hajtogatták össze emlékére.

A Hiroshimai Békeparkot 1958-ban avatták fel, emléket állítva minden, a támadásban és annak következtében meghalt kisgyermek számára. Gyermekek és felnőttek napjainkban is hajtogatnak darumadarakat Szadako emlékére. Sokan elküldik az ő szobrához.

„Ez a mi kiáltásunk. Ez a mi imánk. Legyen béke a Földön!” - áll a szobron elhelyezett emléktáblán.

Szadako kezében mindig ragyogva figyelmeztet az arany darumadár. Soha többé háborút!

Szálljanak a papírdarvak, és vigyék a világ minden zugába békeüzenetünket.

MEGHÍVÓ

**Emlékezzünk a bűnre!
Emlékezzünk Hiroshimára!**

**Augusztus 6-án, hétfő délután
15.00 órakor
a budapesti Szabadság téren levő
Reagan szobor előtt
emlékezzünk együtt
a hiroszimai atomtámadás,
az amerikai agresszió áldozataira!**

**Mindenkit szeretettel vár a
MUNKÁSPÁRT!**

MEGHÍVÓ

**Augusztus 18-án, szombaton, 11.00 órakor
az Államalapításra emlékezzünk
Budapesten,
a Lehel Csarnok villamosmegállóval szemben levő
bejáratánál.**

**Augusztus 19-én, vasárnap, 10.00 órakor
az Új Kenyér ünnepére emlékezzünk
Kecskeméten,
a Deák téri Szent István szobornál.**

**A rendezvények szónoka:
Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke**

Mindenkit szeretettel várunk!

„AZ AMERIKAIÁK HIHETETLENÜL JÓ GYLKOSOK”

Az amerikaiak félelmek között élnek, és félelmeikkel könnyen manipulálhatók – ez az egyik fő tanulsága az Aurorában történt vérengzésnek Michael Moore számára. „Az amerikaiak hihetetlenül jó gyilkosok” – írja önmarcangoló hangvételű nyílt levelében az Oscar-díjas dokumentumfilm-rendező, hozzátéve: azt hiszik, a gyilkolással meg lehet oldani problémákat. Bevett dolog, hogy gyilkolással próbálnak túljutni félelmeiken – jegyezte meg.

A szókimondásáról híres rendező nem első ízben veszi górcső alá a löfegyveres erőszak hátterét az Egyesült Államokban. Első Oscar-díját Kóla, puska, sült krumpli (Bowling for Columbine) című 2002-es filmjéért kapta, amely a Columbine gimnáziumban végrehajtott vérengzésről és a fegyvertartási jogról szól. Legutóbb az új Batman-film premierjének kezdete után a 24 éves James Eagan Holmes tüzet nyitott a Denver közeli Aurora városka multiplex mozijának közönségére. Azámokfutó 12 embert megölt, és több mint ötvenet megsebesített. A Colorado állambeli lövöldözés 27 kilométerre történt attól a helytől, Littletontól, ahol 1999-ben a Columbine gimnáziumban két tizenéves fegyveres 12 diákkal és egy tanárral végzett. Moore arról írt, hogy szinte minden nemzet történetében vannak embereket mészároló pszichopáták. Mindig voltak és lesznek elmebetegsége. Csakhogy a sorból kiemeli az Egyesült Államokat, ahol naponta átlagosan két Aurora történik, vagyis legalább 24 amerikaiat ölnek meg löfegyverrel. Ez évente 8-9 ezer áldozatot jelent. Ebben nincs benne a véletlen fegyveres balesetek, illetve az öngyilkosok száma, velük 25 ezerre emelkedik a veszteséglista.

A filmrendező megdöbbentő adatot közöl: a világ 23 leggazdagabb országában regisztrált, fegyverrel okozott halálesetek több mint 80 százaléka az Egyesült Államokra esik. Aurora után mindenki azt kérdezi: miért? Miért, amikor Amerikában ugyanolyan emberek élnek, sem jobbák, sem rosszabbak, mint máshol? Moore szerint, ha szigorúbb volna a szabályozás (tiltott lenne például automata és félautomata fegyverek vásárlása, és nagy tölténytárolakat sem lehetne kapni), akkor nyilván nem lehetne olyan sok embert lelőni néhány perc alatt, mint az aurorai ámokfutó tette. Ezzel az érveléssel például az

„A VILÁG 23 LEGGAZDAGABB ORSZÁGÁBAN REGISZTRÁLT, FEGYVERREL OKOZOTT HALÁLESETEK TÖBB MINT 80 SZÁZALÉKA AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKRA ESIK.”

a baj, hogy Kanadában is óriási mennyiségű fegyver van a lakosságnál, főleg vadászpuskák, évente mégis „csak” mintegy 200 ember halálát okozzák löfegyverek. Az Egyesült Államokkal szomszédos Kanada kultúrája az ország közelsége folytán ráadásul hasonló az amerikaihoz, a kanadai gyerekek ugyanazokat a videojátékokat játsszák, ugyanolyan filmeket és tv-műsorokat néznek, mégsem úgy nőnek fel, hogy le akarják egymást mészárolni. Svájcban a Földön a harmadik legmagasabb az egy főre eső fegyverek száma, a gyilkosságok száma azonban alacsony. Michael Moore szerint arra is hibás hivatkozni, hogy az erőszakos filmek és videojátékok állnak a rendkívüli amerikai statisztikák hátterében. Rámutat, hogy Japánban még az amerikaiaknál is véresebb filmeket látnak és videojátékokat játszanak a fiatalok, mégis évente alig 20 embert ölnek meg löfegyverrel.

A filmrendező azt a tévhitet is eloszlatja, hogy a magyarázat kizárólag az Egyesült Államok löfegyverekkel terhelt történelmében és kultúrájában, a cowboyok és indiánok viszályában, az előbb löni és csak utána kérdezni amerikai szokásában rejlik. Bár az őslakos indiánok tömeges kiirtása nem tartozik az Egyesült Államok történelmének dicső fejezetei közé, nem az amerikaiak az egyedüliek, akiknek múltját erőszak lengi be, némi népi kultúrával keverve. Moore szerint például a németeknek sem kell sokáig keresgélniük történelmükben egy „jó kis mészárlás” után, sem a japánoknak vagy éppenséggel a briteknek, akik nem százszorszépek ültetésével tudtak a világ urai maradni évszázadokig. A 80 milliós Németországban azonban évente csak 200 löfegyveres haláleset történik. Az Egyesült Államok talán abban tér el a Nyugat többi államától, hogy lényegesen többen hisznek Istenben és járnak templomba, mint bárhol máshol. Az amerikai fegyverkultúra

harcias ellenségének számító Moore legújabb nyílt levelében azt hangoztatja, hogy az amerikaiak „gyilkolási hajlandóságát” történelmükön kívül (utal az indiánok, a rabszolgák elleni erőszakra és a véres polgárháborúra) az magyarázza, hogy a különböző félelmek által bénított amerikaiak sokszor löfegyverrel akarják megoldani problémáikat. „Könnyű ránk ijeszteni, és könnyű manipulálni bennünket a félelmekkel” - írta a rendező, és feltette a kérdést: mitől félnek annyira az amerikaiak, hogy 300 millió fegyverre van szükség otthonaikban? „Kitől félünk, ki fog ránk támadni? Miért van a legtöbb fegyver a fehérek lakta elővárosi és vidéki házakban?” - kérdezte, és a megoldást sugallva azt írta: talán a faji kérdést és a szegénység problémáját kellene megoldani. Ez utóbbi a legsúlyosabb az ipari országok között, „így kevesebb frusztrált, rémült és dühös ember lenne, aki löfegyverhez nyúl gondjainak megoldása érdekében”. ■

AMERIKA ÉS IZRAEL

Barack Obama amerikai elnök aláírta az amerikai-izraeli biztonsági együttműködés megerősítéséről szóló törvényt. Az elnök egy nappal azelőtt látta el kézjeggyel a jogszabályt, hogy leendő republikánus kihívója, Mitt Romney, aki a kétoldalú kapcsolatok aláaknázásával vádolja őt, látogatást kezd Izraelben. Obama rámutatott, hogy a törvény hangsúlyozza az Egyesült Államok „megingathatatlan elkötelezettségét Izrael mellett”, és bejelentette, hogy Washington még a héten további 70 millió dollárt folyósít a rövid hatótávolságú rakéták elleni védelemre kifejlesztett izraeli Vaskupola rendszer támogatására. Egyebek között a szíriai helyzetre utalva közölte: Leon Panetta védelmi miniszter hamarosan ismét Izraelbe látogat, hogy a „térsgébeli megnövekedett feszültség” közepette az együttműködés elmélyítéséről tárgyaljon.

Barack Obama megerősítette, hogy az Izrael melletti amerikai elkötelezettség „sziklaszilárd”. A Fehér Ház közleménye emlékeztetett arra, hogy az elnök a nehéz gazdasági helyzet ellenére is harcolt azért, hogy Izrael a 2012-es pénzügyi évben is maradéktalanul megkapja az amerikai támogatást, beleértve a rekord-összegűnek mondott, 3 milliárd dolláros katonai segílyt. Az elnök hivatala emlékeztetett rá: egy évvel ezelőtt Obama 205 millió dolláros pótlólagos támogatást biztosított a Vaskupola rakétaelhárító rendszer számára.

A kétoldalú biztonsági együttműködés megerősítéséről szóló törvénytervezetet a múlt héten erős kétpárti támogatással szavazta meg az amerikai szövetségi törvényhozás. A jogszabály célja, hogy megerősítse Izrael „minőségi katonai fölényét”.

„Kormányzatom számára csúcsprioritás, hogy Izraellel a biztonsági kérdések egész spektrumában elmélyítsük az együttműködést” – jelentette ki Obama az Ovális Irodában a törvénytervezet kezdeményezői és több jelentős amerikai zsidó szervezet vezetőjének jelenlétében.

Mitt Romneyt fogadja majd Benjámin Netanjahu izraeli miniszterelnök, akinek a viszonya feszültté vált Barack Obamával, különösen azután, hogy az amerikai elnök tavaly leszögezte: a leendő palesztin állam határaitól való megállapodásnak az 1967-es háború előtti határokból kell majd kiindulnia. Az amerikai vezetés az elmúlt hónapokban komoly erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy az izraeli kormány ne váltsa be fenyegetését, és ne mérjen megelőző csapást Irán nukleáris létesítményeire, amelyekben a megítélés szerint az atomfegyver előállítására irányuló erőfeszítések folynak.

Az amerikai zsidó szavazók döntése a november 6-i amerikai elnökválasztáson sordöntő lehet az olyan „csatater-államokban” (az olyan államokban, amelyekben az egyik pártnak sincsen egyértelmű többsége), mint Florida és Pennsylvania. Obamának 2008-ban a zsidó voksok 78 százalékát sikerült megszereznie, ám a Gallup júniusban közzétett felmérése szerint a támogatottsága ebben a választói csoportban 64 százalékosra csökkent. Romney 29 százalék támogatására számíthat.

Obama elnöki minőségében egyszer sem kereste fel Izraelt, utoljára a 2008-as választási kampány során járt a zsidó államban.

RAÚL CASTRO: KUBA BÁRMIRŐL KÉSZ TÁRGYALNI AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKKAL

Kuba kész bármilyen témáról tárgyalni az Egyesült Államokkal, beleértve a sajtószabadságot és az emberi jogokat is, de csak az egyenlőség alapján – jelentette ki az ország nemzeti ünnepe alkalmából mondott rögtönzött beszédében Raúl Castro államfő.

„Az asztal terítve van. Már megmondtuk nekik diplomáciai vonalon. Ha tárgyalni akarnak, tárgyalunk, de csak egyenlő feltételek között, mert nem vagyunk gyarmat, nem vagyunk senkinek alávetve. Ugyanezeket a témákat az Egyesült Államokról is megvitátjuk, és akkor egálban leszünk. Megbeszélünk mindent, amit akarnak Kubáról és az Egyesült Államokról és nyugat-európai szövetségeseiről” – mondta Raúl Castro a sziget keleti végében lévő Guantánamo városban tartott ünnepségen.

Washington vezető világszerepére utalva az elnök kijelentette: „nem lehet diktálni a világnak, ez örültség. És még kevésbé a hazugságokra alapozva. Ez az, amit csinálnak”.

Raúl Castro elítélően szolt a belső ellenzékéről, csoportoskákknak nevezve a szervezeteiket. Szerinte szeretnék Kubában megvetni az alapját annak, hogy „egy nap ott is az történjék, mint Líbiában, vagy amire Szíriában törekszenek”.

„A sziget népe békés természetű, de meg tudja védeni magát.” Ha az Egyesült Államok „konfrontációt” akar Kubával, az „legyen csak a baseballban vagy bármely más sportágban” – tette hozzá. A kubai elnök hangsúlyozta, hogy az ország legfontosabb feladata a termelés és a termelékenység fokozása. Amíg ez meg nem történik, nem lehet emelni a béreket – figyelmeztetett.

Az ünnepségen megemlékeztek a kubai forradalom kezdetét jelző eseményről, a Moncada laktanya 1953-as sikertelen ostromáról. A hivatalos beszédet José Ramón Machado Ventura alelnök tartotta, Raúl Castro csak utána lépett a mikrofonhoz, jegyzetek nélkül, időnként viccelődve szolt a hallgatósághoz.

Machado Ventura egyebek között a közeli amerikai haditengerészeti támaszpontokról is beszélt, és kijelentette, hogy Kuba soha nem fog lemondani erről a területről, amelyet 1903-ban vett bérbe az Egyesült Államok egy szerződés alapján. Ez volt az első amerikai katonai bázis külföldön. A bérletet csak kölcsönös egyetértés alapján lehet felmondani.

MÉG NEM VOLT ELÉG?

A szíriai lázadók tálib stílusú teokráciát építenek ki az általuk irányított területeken, bevezetik a sariát, az iszlám törvénykezést, például a száz korbácsütést a „paráználkodóknak”.

Ugye tetszettek látni az Afganisztánban működő amerikai horroorkórházat? Vagy, ha nem, akkor itt az ideje! Pontosan olyan, mint a nációk! És mi, pontosabban a mi katonáink ott küzdenek „az emberi jogokért”...

Ebből már régen elég. A rózsaszín karkötős jenki asszonyságokat a legkisebb mértékben sem érdekli, hogyan szenvednek a legembertelenebb körülmények között az afgán kisfiúk. Szép kis feminista humanizmus, jenki módra!

Ki tudja, hány országot tettek tönkre a nagy „szabadság és demokrácia” bugyuta köntösébe öltöztetve, hány kilométert tettek meg a „családon belüli erőszak” ellen, hazudozva a bennszülöttekről mindenféle ostobaságot.

Népeket tettek tönkre, de győzni sehol sem tudtak.

Kik azok a szíriai lázadók, akik nem vették eddig észre, hogy miféle tetvek szállták meg a hasonló szabadságjogokért küzdő testvérnépeket? Szírek ők egyáltalán? Kezet emeltek a hazájukra, csatlósok lettek, az USA világhatalmi törekvéseinek támogatói, hazájuk árulói.

Meddig tűrik ezt a világ népei?

NE TŰRJÜK A MOCSKOT!

A XII. Magyar Szigeten díszszerepet kaptak a Wehrmacht és a Waffen SS hagyományörzői. A magyar nemzettudatot mindenek fölé tartott Jobbik által támogatott rendezvényen azokat ünnepelték, akik megszállták Magyarországot. Azokat, akik nem csak „kormányzó urukat” verték gúzsba, hanem magyar állampolgárok százezreit küldték golyó elé, gázkamrába. A Jobbik nemzettudata hamis, a nyilasok nemzetárulásából ered. Hazafi a kommunista Ságvári Endre, a német megszállás ellen fegyvert fogó ellenálló volt. A Jobbik azokat ünnepli, akik eltiporták Magyarországot. Labanc dolog ez, a velejéig. ■

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306.

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető, havi 1000 forintért.